

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.2. Earundem rerum ad usus nostros traductio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

tra filios hominum, aut citra omnes homines. Ubi etiam eruditi observant, posse hebræa rectè verti; *cessatio* seu *destitutio virorum*: quasi videlicet in passione sua Christus eoulsq; depressus fuerit, ut jam in extremo positus esset conditioni humanæ, nec esset quò ultrà descenderet, nisi cessaret esse homo: neque verò jam quidquam hominis, præter ignominia verecundiam, dolorisq; sensum retinere videretur. *Ignominia hominis, & nullificamen populi.* Eademq; vis est vocis græcæ in verbis illis Marci c. 9. *Scriptum est in filium hominis, ut multa patiatur & contemnatur*; ubi pro *contemnatur*, Tertulliani exemplo, rectè verteris, *nullificatur*: hoc est, *nihilipendatur, nihilisat*; aut certè quod sonat, etiam ipsa Græca vox, *in nihilum redigatur.*

Itaque in passione sua DEI Filius unigenitus, non tantùm nihili, sed etiam nihilum quodammodo factus est. In quo jam proinde, & alteram, eamq; extremam, Domini sui exinanitionem, seu (ut vulgò loquimur) annihilationem possis agnoscere. Qui cùm primùm sese exinanisset usque ad formam servi & similitudinem hominis, susceptè nostræ humilitate; demum exinanivit semet ipsum quodammodo usque ad non hominem, dum & vermis formam aut similitudinem suscepit, & pro fatuo habitus (quæ propria est hominis loci consideratio) quasi infra hominem census fuit.

§. 2.

Earundem rerum ad usus nostros traditio.

TRaducamus nunc in rem nostram, quæ modò à nobis paulò pluribus expensâ atque æstimata sunt, atque et ipso pro instituto quædam limatioris divinioreq; vitæ præcepta ac documenta colligamus.

Primum: ut Doctoris Ducisq; nostri cœlestis, cum nuditi magisterio, tum documentis atque exemplis animatè ad assurgamus denique, ut neque putemus Christiano homo

ni tanti faciendum mundi honorem ac gloriam, neque ea-
 quaë his adversa sunt, adeo metuenda existimemus. Imò
 jam non agrè feramus hominum opprobria, insectationes,
 illusiones: quando Dominus noster, & eos beatos pronun-
 ciavit, qui pro sui amore maledicta & probra sustineant, &
 eam sibi vitam elegit, quaë tota esset ex opprobrijs illusioni-
 busq; contexta. Alius est, scio, mundi sensus, alia le-
 ges & instituta hujus sæculi: at etiam scimus, ita docente
 Scripturâ divinâ, quod apertâ jam scholâ Crucifixi, *stultam*
fecit (hoc est, ostendit) *DEUS sapientiam hujus mundi; & 1. Cor. 1. &*
quicumque voluerit amicus esse sæculi hujus, inimicus DEI con-
stituitur. Christiani certè à Christo, non à mundo dici-
 mur, neque mundi sectam, sed crucis disciplinam profite-
 mur: neque verò mundus pro nobis redimendis crucifixus
 est, neque à mundo salutem aut vitam æternam expectamus.

Veruntamen usque huc, Domine JESU, quod de te se-
 nex prænuntiavit Simeon, positus es in signum cui contra-
 dicitur: usque modò in cruce extendis manus tuas ad po-
 pulum non credentem & contradicentem. Ut enim infi-
 deles omittam, qui te etiamnum ut patibulum & suspen-
 diosum execrantur; nunquid & nos qui Christiani, hoc est,
 sequaces tui dici volumus, multifariam tibi contradicimus?
 cum tu in cruce tua, hoc est, in humilitate, abjectione, op-
 probrijs, summam divinæ ejusdam sapientiæ constitueris
 (propter quod etiam observant nonnulli crucem Chaldaicè
Mascal, id est, Sapientiam appellari) nos alia omnia sapi-
 entes, factis ipsis tibi contradicimus, & (quod stens dicebat *Philip: 3.*
 Apostolus) ut inimici crucis tuæ, ambulamus; & dum sapi-
 enti crucis tuæ stultitiæ stultam mundi sapientiam anteferi-
 mus, verè ac re ipsâ stulti sumus.

Quid enim, obsecro, stultius esse potest, quàm mundi
 legibus moribusq; vivendo, temporalia opprobria adeo
 metuere, & opprobria sempiterna non formidare? Qua-

Ep. 49. q. 6. propter rectè S. Augustinus, Christum ut opprobrium hominū, & ut vermem in cruce considerans: *Nos hunc agnoscamus* (inquit) *& pro salute divina, humana opprobria sufferamus.* Alterum: Quod præsertim homines respicit, virtutis juxta ac litterarū studiosos: ut in eo speculo aspicientes nostri gratiā, non tantū exinanitam majestatem, sed etiam quodammodo infatuatam Dei Sapientiam, non tantopere solliciti simus, de comparanda tot laboribus, aut retinenda opinione sapientiæ: multò minùs, ut ipsa laborum studiorūq; contentione, uti vilia gloriolæ mancipia, popularum auram avidè sordidèq; captemus.

Quam in rem mihi sublimis visa est B. Angelæ Fulgentiæ Philosophiæ: quæ nimirum Christi summam paupertatem ac nuditatem declarare instituens, eum ait non solum fuisse summè inopem rerum temporalium, verum, etiam amicorum favore destitutum, & (quod in hoc genere extremum est) etiam se ipsum semetipso quasi expoliassè, eò quòd, ut ipsa ait, privarit se quodammodo suā potentiam, suā sapientiā, suā famā sanctitatis & innocentiam. Quod autem huc propriè spectat, de hac sapientiæ paupertate ita loquitur:

Vit. c. 59. *Voluit enim Dominus noster JESUS Christus, apparere ut simplex homo, & ignominis, & insipiens & fatuus, & non ut philosophus aut Doctor verbosus, &c. viam veritatis nobis ostendens, quòd non de scientia seu sapientia gloriari debemus, neque ipsa inflati, velimus coram hominibus nomen Magisterum acquirere, seu vanam gloriam manducare.* Ita illa simplex Theodidacta, ex cujus congressu & colloquio (ut principio monuimus) sese aliòsque multum in spiritu profecisse, mutatosque in viros alteros, testatur Albertinus de Casali, ut eam idcirco non dubitet matrem pulchræ dilectionis appellare.

Hinc etiam Seraphicus S. Franciscus, sanctæ paupertatis studium ac perfectionem suis commendans: *Ad hujusmodi (ajebat) culmen qui cupit attingere, non solum mundana pro-*

dentia, verum etiam litterarum peritia renuntiare quodammo-
do debet, ut tali expropriatus possessione, introeat in potentias
Domini, & nudum se offerat brachijs Crucifixi.

Et S. Ignatius filios suos hac ipsa arte erudiens, ait: eos, qui Christum Dominum nostrum serio sequantur, amare debere omnia mundo contraria; adeo ut si sine offensione ulla divina Majestatis, & absque proximi peccato foret, vellent contumelias, falsa testimonia & injurias pati, & stulti haberi & existimari: eo quod exoptant assimilari ac imitari aliquo modo Creatorem ac Dominum nostrum JESUM Christum, ejusq; vestibus & insignibus indui: quandoquidem illa ipse propter majorem nostrum profectum spirituales induit, nobisq; exemplum dedit: & qua sequuntur. Et in Exercitiorum libello, uti superius indicatum est, velut supremum humilitatis modum proponit; ut etiam existente pari DEI gloria, ad majorem tamen imicationem Christi eligamus potius, cum eo paupere, spreto, & illuso, pauperiem, contemptum, & insipientia titulum amplecti. Qui demum, quod alijs praeciperet, sibi ipse assumens: Ludibrio omnibus esse cupiebat, & si animo indulgere suo voluisset, nudus, despiciatus, & oppletus sordibus, ut insanus haberetur, per vicos ambulasset; ut scribit P. Ribadeneira in ejus vita. Exam. c. 4. s. 44. L. 5. c. 3.

§. 3.

Varia laudabilis insania species, ex Christi amore atq; imitatione, procedentes.

Postremum: Cum plures esse videantur, eorum, qui (Apostoli phrasi) propter Christum stulti facti sunt, aut (ut loquitur S. Gregorius) laudabilis fatuitatis, rationes; eas licebit disciplinae gratia ad tres quasi species reducere.

Prima est: eorum, qui a mundi rebus atq; affectionibus abstracti, soli; Deo inhaerentes, ea qua mundus amat & amplectitur, toto animo refugiunt; qua autem ille a-